

והארץ קיינה תהו ובהו וחשך ורום. אלו אותם מדרורי הארץ: ארץ, אדמה, גיא, נשייה, ציה, ארקה, תבל. וגדול שבקולם תבל, שפתות הרים (הרים ט) והוא ישפט תבל בצדך.

אמר רבי יוסי, מהי ציה? אמר לו, זהו מקום הגיהנום, כמו שאמר ציה וצלמות. וסוד זה בחוב (שחוב) (במלת) וחשך על פניו תהום. זה סוד מקום הגיהנום. זהו ציה, הפקום של מלך הרים, ציה, כפי שאמנו, שהוא מחשיך את פניו הבריות. וזהו מקום של חשך עליון.

זהו זה נשיה שלא נראה בה מראה כלל עד שנשבח ממלך, ועל זה נקרת נשיה. ובהו זו ארקה, מקום שלא נשכח. רבי חייא אמר, זה גיא. ורוח אללים מרחפת - זה כנגד תבל שנזונן מרוח אללים, והכל הוא אחר. כמו זה יש לאין העליונה, שבעה מדרורים הם למעלה ורגנה על דרגה, ובכל המדרורים מלאכים בעליונים אלה על אלה. כך גם למטה. ובכל אחד זה בזנה להיות הכל אחד. שבעה מדרורים הם למעלה, והרי ארץ העלונה אוחזת אותם וכולם עומדים בה, ובכלם נמצאת תשבחת להקדוש ברוך הוא. דרגות נפרדות זו מזו, ומkommenות נפרדים זה מזה.

כבוד ראשון למטה הוא מקום בית קשוות שלא מair, והוא מתקן למדורי רוחות וסערות חזקות שלא נראים. ואין בו או רוחים בו ירידעה כל, שאין בו צורה תוקד כלל הכסא (השם).

ולא דיווקן כלל. ותפנן לא ידעין ביה ירידען בא כל כירסיא (סורתא).

והארץ הייתה תהו ובהו וחשך ורום. אלין אנון מדרורי ארעה. ארץ. ארמה. גיא. נשיה. ציה. ארקה. תבל. וגדול שבקולם תבל דכתיב, (קהלים ט) והוא (דף ט ע"א) ישפט תבל בצדך.

אמר רבי יוסי מאן הוא ציה. אמר לייה דא הוא אטר דגיהנם במא דאת אמר ציה וצלמות. ורזא דא כתיב, (דף ט ע"ב) (במלת) וחשך על פניו תהום. דא רזא אטר דגיהנם. דא הוא ציה אטר דמל'אך הפטות כדקאמון דאייה מחשיך אנטיהו דבריחתא. ודא הוא אמר דחשך עלאה.

זהו דא נשיה דלא אתחזיא בה חיזוי כלל עד דאתנשי מכלא. ועל דא אתקרי נשיה. ובהו דא ארקה אמר דלא אתנשי. רבי חייא אמר דא גיא. ורוח אללים מרחפת דא לך תבל דאתון מרוח אללים, וכלא בחד הוא.

בגונא דא אית לאין עלאה. שבעה מדרין אנון לעילא דרגא על דרגא ובכלחו מדרין מלאכי עליין אלין. הבי נמי למתא. וכלא אחיד דא ברא למחיי כלא חד. שבעה מדרין אנון לעילא. והאי ארץ עלאה אחידת לוון וכלהו קיימין בה. ובכלחו קיימא תושבחתא דקדשא בריך הו. דרגין פרישן דא מן דא. ואתרין פרישן דא מן דא:

מדורא קדמיה למתא הוא אטר ביה חזוך דלא נהיר. והוא מתקן למדורי רוחי וקסטרוי ועלעולי מקיפין דלא אתחזין. ולא אית ביה נהורא ולא חזובא ולא דיווקן כלל. ותפנן לא ידעין ביה ירידען בא כל כירסיא (סורתא).

ועל אותו מקום ממנה מלאך אחד ושמו טהראיל. ועמו שבעים מיניהם מעופפים. ונמנים מזיקי השלהבות [שעליהם] ולא עומדים ולא נראים ולא נמצאים. ויכשא הפקר, כלם מתחדשים ולא עומדים. בשגעיהם לאותו מקום, אובדים ולא נמצאים, ונכיסים בנקב אחד של התחום ולא נראים. בשגשך הלילה, Nemahim מאותן שלבות עד שמניגע בפקר.

בדור השני הוא מקום שמאיר יותר והוא חסוך, אבל לא חשוך כמו אותו ראשון. והוא מתקן למדורים של מלאכים עליונים שפמנים על מעשי בני האדם ולהסיטם [להטוטטם] באורה דרך רעה שם הולכים. ואותו מקום נראה יותר מן הראשון. ולמלאכים הללו יש קרב [קרב] עם בני אדם ונזונים [ונ העיניים] מריחם ובשם שלמה לעלות בתוולות ולהאר יותר.

ועליהם ממנה אחד ששמו קדומייאיל. ואלה פוחחים בשירה ושובלים והולכים להם, ולא נראים עד שישRAL למטה פוחחים ואומרים שירה, ואו עומדים במקומם ונראים מאירים יותר. שלוש פעמים ביום מקדשים קדשה. וכישישRAL עוסקים בתורה, כלם טסים ומעידים [בם] עדות למעלה, והקדוש ברוך הוא מרחם עליהם.

בדור השלישי הוא מקום של להבות ותמרות עשן, ושם השפעה של נהר דינור ששופע ויוצא, שהוא בית המקדש לנפשות הרשעים, שם שם יודחת שם מלאכי קבלה שטודים אוטם.

ועל היה אתר ממנא חד מלאכאה טהראיל שמייה. ועמה שבעין ממן מעופפים. ואתמחון מזקי שביבין [עליהם] ולא קיימין ולא אתחzon ולא משפחתי. וכך אתי צפרא כלחו מתחדשן ולא קיימי. כה מטהן לגבי ההוא (ראה) אתר אבדין ולא משפחין ועלין בחד ניקבא דתהומה ולא אתחzon. כה אתרמיש ליליא אתמחון מאנין שביבין עד דמטי צפרא:

מדורא תניינא הוא אתר דנהיר יתר ואייהו חסוך. אבל לא חסוך כההוא קדמאה. והוא מתקן למדורי מלאכין עלאין די ממן על עובדיהון דבני נשא ולמסטי (דא) למסטי להונ באהו ארח בישא דאנון אזלין. ובהוא אתר אתחזי יתר מן קדמאה. ואלין מלאכין אית להונ קרבא (קורבא) עם בני נשא ומתזנן [וטהנת] מיריחא ובוסמא דלתתא לסלקה בתועלתא ולאנהרא יתר.

ועליידוז חד ממנא קדומיאל שמייה. ואלין פתחין שירתא ומשפחתי ואזליין לוון. ולא אתחzon עד דישראל למתתא פתחי ואמרי שירתא. פדין קיימן בדוכפייהו ואתחzon נהירין יתר. תלת זמנין ביזמא מקדשי קדושפא. וכך ישראל עסקי באורייתא כלhone טאסין וסחדי (אנוי) סחדותא לעילא. וקדשא בריך הוא חייס עלייהו:

מדורא תליתאה הוא אתר דשביבין וקטוריין. וממן נגידו דנהיר דינור דנגיד ונפיק דאייה כי מוקד דנסיעיהו דרשיעיא. דמפן נהית אשא על רישיעיהו דרשיעיא, וממן מלאכוי חבלה דטרדי להו. אש על ראשינו קבלה שטודים אוטם.